

„Nu există o mițva (poruncă) mai mare (importantă) decât răscumpărarea prizonierilor (ostaticilor)” [anul 5784] רמבם: אין לך מצוה גדולה כפדיון שבויים

În aceste zile grele, pare că nimeni nu a reușit să exprime dorința noastră de a-i vedea pe cei răpiți acasă mai bine decât marele înțelept Rambam (Maimonides, Spania sec.12) prin această frază scrisă în cartea lui monumentală „Mișne Tora”, un comentariu lărgit la cartea a cincea a Toraei, Deuteronom. El scrie acolo:

„Răscumpărarea prizonierilor vine înaintea ajutorului și întreținerii săracilor, fiindcă prizonierul este atât săracul cât și înfometatul și însetatul laolaltă. El se află într-un risc incalificabil, iar cel care trece cu vederea (ignoră?) răscumpărarea lor nu împlinește porunca „Să nu îți împietrești inima și nici să nu-ți închizi mâna” (Deuteronom 15:7) și „Să nu fii pasiv când sângele apropiatului tău este vărsat” (Levitic 19:16). Nu ai o mițva mai mare decât răscumpărarea prizonierilor” (Rambam, Mișne Tora, Zeraim, legile dării la săraci 8:10).

Noi vom sta alături de ei și ne vom ruga de Domnul Dumnezeu ca să se îndeplinească cuvintele profetului:

„Un glas se aude în Rama, bocet și plâns amar; Rahela își plânge fiii. Refuză să fie consolată pentru fiii ei, că nu mai sunt ... Iar Domnul a spus, există o speranță până la urmă și fiii se vor întoarce la locul lor” (Ieremia 31: 15, 17). "ישבו בנים לגבולם"